SPIS:

- Tułów
- Sztućce i talerze

TUŁÓW

Korzyści:

Zabawa odbywa się w całkowitej ciszy. Bezruch jednego z uczestników wprowadza do zabawy spokój i ułatwia koncentrację.

Materiały:

Zbędne.

Przebieg ćwiczeń:

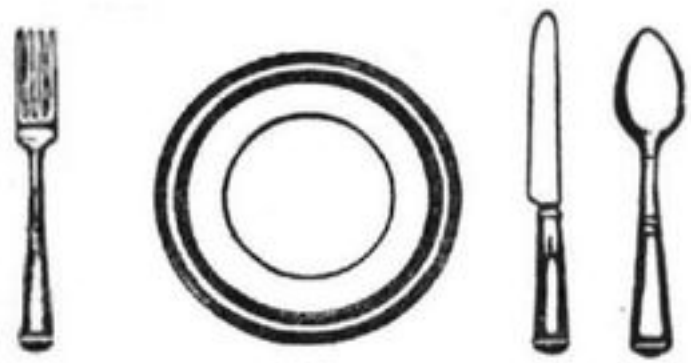
Podczas zabawy rodzic zamienia się w nieruchomy posąg, dziecko zaś naśladuje rzeźbiarza. Należy zatem wcześniej pokazać dziecku, na czym polega i jak wygląda praca rzeźbiarza.

Dziecko jest rzeźbiarzem, rodzic blokiem kamienia, z którego powstanie rzeźba. Kamień pozostaje nieruchomy. Rzeźbiarz przesuwa poszczególne część ciała rodzica, uderzając lekko dłońmi w przyszły posąg i nadając mu wybraną przez siebie pozycję.

Rzeźby mogą również powstawać z bryłek gliny lub plasteliny. Rzeźbiarz wykonuje wówczas ruchy przypominające lepienie, aby nadać posągowi odpowiedni kształt.

Wariant ćwiczeń:

W zabawie drugi rodzic może posłużyć za modela – przyjmuje pozę, którą rzeźbiarz-dziecko musi odtworzyć ze swojego „kamienia”.

SZTUĆCE I TALERZE

Korzyści:

Ćwiczenie sprzyja rozwojowi i wyostrzeniu słuchu. Uważnie patrząc i słuchając dziecko odpręża się i uspokaja.

Materiały:

Szklanka, łyżka, nóż, widelec, płaski i głęboki talerz.

Przebieg ćwiczeń:

-

Dziecko układa na stale przybory kuchenne. Ich ilość może być różna, zależnie od wieku dziecka.

-

Uderza ostrzem noża o kolejne przedmioty, wsłuchując się w wydawane przez nie odgłosy.

-

Czyni tak dwu- lub trzykrotnie, aby poznać różnice między poszczególnymi dźwiękami.

-

Zapamiętuje i nazywa źródło każdego z dźwięków.

-

Rodzic zasłania opaska oczy dziecka uważając, żeby nie przysłonić zarazem jego uszu.

-

Potrąca leżące na stole przedmioty najpierw w takiej kolejności, w jakiej zostały ułożone, później w dowolnej. Słysząc te odgłosy, dziecko powinno rozpoznać przedmioty będące ich źródłem.

Wariant ćwiczeń:

Dziecko nie ma zasłoniętych oczu, lecz zestaw przyborów kuchennych pozostaje ukryty przed

jego wzrokiem za małym parawanem (takie same przedmioty leżą również w zasięgu ręki dziecka). Rodzic uderza poszczególne przedmioty, dziecko wsłuchuje się w usłyszane odgłosy, a następnie:

-

Szuka za parawanem przedmiotów, które rozpoznało po wydawanym dźwięku.

-

Układa przed sobą trzy lub cztery przedmioty z własnego zestawu w takiej samej kolejności, w jakiej je usłyszało.